

NEDERIGHEID

In het evangelie van Allerheiligen van afgelopen dinsdag is aandacht geschonken aan de acht zaligsprekingen die Jezus ons voorgehouden heeft in de Bergrede. Acht keer horen we: 'zalig zij die...'. Deze acht zaligsprekingen hebben ook betrekking op de zachtmoedigen of de nederigen van geest. Wat dit kan betekenen, leert ons onderstaand verhaal.

Er waren eens twee grijsaards die al vele jaren samenleefden in een cel en die nog nooit ruzie gemaakt hadden met elkaar. Plotseling zei een van hen: 'Laat ons toch proberen ruzie te maken zoals alle andere mensen doen'. De andere antwoordde: 'Ik weet helemaal niet hoe men daaraan moet beginnen'. 'Kijk, ik leg een steen tussen ons tweeën' - zo sprak de eerste - 'en dan zeg ik: Die is van mij. Dan zegt jij: Nee, het is de mijne, en zo zal de ruzie vanzelf beginnen'. Ze legden een steen tussen hen beiden en de ene zei: 'Dit is mijn steen'. De andere antwoordde: 'Nee, het is de mijne'. Waarop de andere zei: 'Natuurlijk is het de jouwe, neem hem dus maar'. En ze gingen heen, heel duidelijk niet in staat om ruzie met elkaar te maken.

(Uit: H. Nouwen (2003). *Wijsheid uit de Woestijn*. Kampen: Ten Have)

Dit doen met een steen is misschien niet zo moeilijk. Maar ik denk dat deze wijzen zo ook zouden doen met iets van waarde, zoals geld of bezit. De praktijk leert hoe moeilijk het is om nederig te zijn en om iets gemeenschappelijks te delen. Je hoeft hiervoor alleen maar naar het programma de Rijdende Rechter te kijken.

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie, nr. 33, 5 november 2011